

Ангели відкривають шлях через темний ліс

Є дві речі, які ми маємо залишити своїм нащадкам у спадщину. Перше — це традиція, друге — це освіта. У народу без традицій немає майбутнього. Традиція — це душа, яка робить народ єдиним, а без душі народ не може існувати. Друга важлива річ — це освіта. Нація перестає існувати, якщо не дає освіти молодому поколінню. Адже освіта дає нам сили жити з новими знаннями. Завдяки освіті люди набувають життєвої мудрості. Той, хто не вміє читати, залишиться нерозумним, тоді як завдяки освіті людина навчиться користуватися життєвою мудрістю. Освіта допомагає нам зрозуміти принципи, за якими функціонує світ. Той народ, який передає нащадкам успадковану тисячорічну традицію і водночас навчає нових досягнень цивілізації — має світле майбутнє. Коли традиції та нові знання належним чином інтегруються в наше життя, вони дають народження самобутній культурі. І традиції, й освіта важливі, і не можна визначити, що має вищий пріоритет. Саме завдяки освіті ми розуміємо необхідність поєднати ці речі.

Коли я заснував танцювальну трупу, тоді ж започаткував і школу мистецтв «Маленькі ангели» (пізніше перейменовану в Сонхва). Метою заснування школи було поширення наших ідеалів світом через мистецтво. Питання, як правильно керувати школою, мало другорядне значення. Спочатку я втілював свій план у дію. Якщо є чітка й гарна мета, потрібно її швидко втілити в життя. Я прагнув, щоб діти навчилися любити Небеса, свою країну та людство.

Китайськими ієрогліфами я зробив каліграфію з девізом школи: «Любити Небеса, любити людство, любити країну». Хтось запитав мене: «Чому «любити країну» ви поставили в самому кінці, коли кажете, що ваша мета — показати світові унікальну культуру Кореї?» «Якщо людина любить Небеса та людство, вона вже полюбила свою країну.

Любов до країни вже досягнуто в цьому процесі», — відповів я.

Якщо корейця поважають в усьому світі, значить, він уже зміг розповісти всьому світу про Корею. «Маленькі ангели» демонстрували витонченість корейської культури в багатьох державах, але вони ніколи не підносили свою країну вище за інших. Образ Кореї як країни з величною культурою і традиціями залишився назавжди у свідомості людей, котрі бачили їхні виступи та вітали їх оплесками. У цьому сенсі «Маленькі ангели» зробили більше, ніж будь-хто, щоб розповісти всьому світу про Корею та показати любов до своєї країни. Щоразу я отримую велике задоволення, коли дивлюся виступи Чо Су Мі або Шін Йон Ок, які, закінчивши художню школу «Сонхва», стали всесвітньо відомими вокалістами; або Мун Хун Сук та Кан Су Джін, які є одними з найкращих балерин світу.

З 1965 року, коли вони вперше виступили за кордоном, у Сполучених Штатах, «Маленькі ангели» поширюють чудові корейські традиції по всьому світу. Британська королівська родина запросила їх виступити в присутності королеви Єлизавети II. Також вони виступили в Центрі виконавських мистецтв Джона Ф. Кеннеді, куди їх запросили з нагоди святкування двохсотріччя заснування США. Ще виступили перед президентом США Річардом Ніксоном, а також узяли участь у фестивалі культури та виконавського мистецтва, який відбувався в рамках Олімпійських ігор у Сеулі. «Маленькі ангели» відомі у всьому світі як культурні послы миру.

У 1990 році, коли я відвідав Росію, сталася цікава подія. «Маленькі ангели» дали концерт після моєї зустрічі з президентом Михайлом Горбачовим у ніч перед моїм від'їздом із Росії. Корейські дівчатка стояли в самому центрі Москви, центрі комунізму. Після танцювальної програми корейських танців, одягнені в ханбоки, «Маленькі ангели» своїми прекрасними голосами співали російські народні пісні. Глядачі знов і знов вигукували «Біс!» і не давали можливості зійти їм зі сцени. Зрештою, виконавиці повністю вичерпали свій репертуар пісень. Серед присутніх була й перша леді Раїса Горбачова. На той час ще так і не було встановлено відносин між Південною Кореєю і Росією. Тому було

незвичайним те, що перша леді відвідала культурний захід країни, з якою немає дипломатичних відносин. І все ж пані Горбачова сиділа в першому ряду, із захопленням аплодуючи протягом усієї програми. Після виступу вона прийшла за лаштунки та вручила трупі квіти. Хвалячи корейську культуру, вона повторювала знову і знову: «Маленькі ангели — справді янголи миру. Я навіть не уявляла, що Південна Корея має таку гарну культурну традицію. Протягом усього виступу я немов повернулася у власне дитинство».

Обійнявши кожного члена трупи й цілуючи їх, вона повторювала: «Мої маленькі ангели!»

1998 року «Маленькі ангели» відвідали Пхеньян у рамках першої суто приватної неурядової програми культурного обміну й дали там три вистави. Вони танцювали милий «Танець маленького нареченого» та барвистий «Танець віял». Очі північних корейців, які спостерігали за виставою, були наповнені сльозами. Образ нестримно ридаючої жінки, присутньої під час вистави, потрапив в об'єктив газетного фотографа. Кім Йонг Сун, голова Азійсько-тихоокеанської комісії миру Північної Кореї, похвалив «Маленьких ангелів» після їхнього виступу, сказавши: «Вони проклали стежку через темний ліс».

Саме це «Маленькі ангели» і зробили. Вони вперше продемонстрували, що корейці з Півночі та Півдня, які так довго поверталися один до одного спиною, здатні, зібравшись разом, подивитися виступи одне одного. Ми часто вважаємо, що саме політика рухає світ, але це не так. Світ рухає саме культура й мистецтво. Саме емоції, а не розум, вражають людей до глибини душі. Зміни ідеологій і суспільних устроїв відбуваються саме завдяки змінам душ, які стають спроможними сприйняти щось нове. «Маленькі ангели» не просто рекламували нашу традиційну культуру, їхній внесок був значно більший. Адже вони торували вузькі стежки між абсолютно відмінними світами.

Кожного разу, коли я зустрічаюся з «Маленькими ангелами», я кажу їм: «Щоб ваші танці справді були вражаючими, у вас мають бути вражаючі душі. Щоб ваші обличчя сяяли, мають сяяти ваші душі». Справжня краса виходить з душі людини. Маленькі янголята зворушили серця людей по

всьому світу, адже краса корейських традицій і духовної культури, якими просякнуті їхні танці, прекрасні. Отже, оплески «Маленьким Ангелам» насправді є оплесками традиційній культурі Кореї.

Revision #2

Created 25 February 2024 08:58:21 by andres

Updated 25 February 2024 08:59:09 by andres